

V žalobě upravená prosba má vesměs za předmět zřízení chodníku, tím způsobem, že se žalobce domáhá výroku, že chodník zříditi má obec, a v dalších odstavcích navrhuje, by byl sprostěn ze závazku chodník zříditi, pokud se týče, by bylo určeno pro budoucnost, že na základě ujednání z roku 1907 z tohoto závazku bude sprostěn. Touto oklikou vnáší žalobce na pořad práva otázku dle stavebního řádu samosprávným orgánům vyhrazené a jimi již právoplatně vyřízené a ježto prvý soud o žalobě tohoto obsahu jednal, nastala zmatečnost celého řízení jakož i usnesení, zamítajícího obranu nepřípustnosti pořadu práva ve smyslu Šu 477 čís. 6 c. ř. s.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení vyhovuje stavu věci i zákonu. Odkazuje se na výstižné důvody rekursního soudu a dodává se k nim toto: Stěžovatel v podstatě k odůvodnění přípustnosti pořadu práva uvádí, že mu z ujednání se žalovanou obcí přísluší nejen právo na náhradu škody pro nesplnění závazku obcí převzatého, nýbrž i právo na splnění smlouvy (§ 918 obč. zák.), že touto žalobou také nic jiného nezamýšlí, než dosíci splnění smlouvy, a že toto jeho právo nemůže býti dotčeno tím, že mu samému bylo plnění uloženo z důvodu veřejnoprávního, neboť splnění uloženého mu veřejnoprávního závazku naprosto prý nevylučuje splnění smluvního závazku žalovanou stranou, ježto nejde o plnění na výsost osobní, nýbrž o takové plnění, jež může žalobce dáti vykonati kteroukoliv třetí osobou. Tento vývod byl by správným, kdyby šlo o otázku, zda jest žalobce oprávněn, by dal plnění jemu uložené vykonati jinou osobou. Nejde však o tuto otázku, nýbrž o to, zda jest žalovaná městská obec povinna, dostáti místo žalobce povinnosti jemu uložené, neboť domáhá se v žalobě výroku, že žalovaná jest povinna, zříditi chodník způsobem důkladným u městské obce obvyklým a vykonati ostatní práce s tím spojené. Byla by tedy vskutku otázka, zda lze žalobce přiměti, by dostál povinnosti uložené mu právoplatně správním úřadem, podrobována přezkumu pořadem práva, k čemuž není soud povolán. Nejde ani o převzetí plnění, kotvícího ať již v právu veřejném, nebo v právu obecném, na něž by byla oprávněna činiti nárok třetí osoba (věřitel) a vůči níž by se žalobce směl domáhati ochrany po rozumu Šu 1404 obč. zák., nýbrž jde o plnění, uložené žalobci ve veřejném zájmu a podle veřejnoprávních předpisů. Z tohoto důvodu jest také pochybno, dovolává-li se žalobce rozhodnutí čís. 2443 sb. n. s. a jiných. Neboť v případech zde dotčených šlo o plnění vůči osobě třetí (fisku), proti které poskytuje § 1404 obč. zák. ochranu. Právem tudíž odmítl rekursní soud žalobu jako nehodící se k jednání pořadem práva a zrušil provedené již řízení jako zmatečné (čl. I. uvoz. zákona k j. normě a § 96 Ústavní listiny).

Čís. 6598.

Po právoplatném povolení odkladu exekuce lze uložiti dlužníku záměnu dané jistoty jen tehdy, změnily-li se po povolení odkladu a slo-

žení původní jistoty poměry tak, že by byla ve větší míře ohrožena bezpečnost vymáhajícího věřitele ohledně jeho pohledávky.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1926, R I 1111/26.)

K návrhu dlužníka povolil soud odklad exekuce a uložil dlužníku, by složil jistotu, již dlužník složil vkladní knížkou S-ské záložny na 65.000 Kč. Po právoplatnosti povoleného odkladu exekuce navrhl vymáhající věřitel, by bylo dlužníku uloženo, by dal místo složené vkladní knížky 65.000 Kč jinou jistotu, buď vkladní knížku ústavu požívajícího sirotčí jistoty nebo hotovost, jinak že bude v povolené exekuci pokračováno. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Návrh vymáhajícího věřitele, by bylo uloženo dlužníkovi, by dal místo složené vkladní knížky S-ské záložny s vkladem 65.000 Kč jinou jistotu, buď vkladní knížku ústavu požívajícího sirotčí jistoty nebo hotovost, jinak že bude v povolené exekuci pokračováno, byl rekursním soudem zamítnut právem. Žádanou záměnu jistoty bylo by lze, jak správně uvádí rekursní soud, uložit po pravoplatném povolení odkladu dlužníku jen tehdy, kdyby po povolení odkladu a složení původní jistoty změnily se poměry, takže by bezpečnost vymáhajícího věřitele ohledně jeho pohledávky byla u větší míře ohrožena. To plyne z ustanovení Šu 44 druhý odstavec ex. ř., podle něhož může býti po povolení odkladu uložena jistota tomu, k jehož žádosti byl odklad povolen, jestliže po uvedené době nastaly okolnosti, činící ohrožení vymáhajícího věřitele pravděpodobným. Že však v projednávaném případě se poměry po povolení odkladu v neprospěch pohledávky vymáhajícího věřitele změnily, tento v návrhu ani netvrdil. Okolnosti, na které se v dovolacím rekursu poukazuje, byly tu již při povolení a tyto podle toho, co uvedeno, navrženou záměnu jistoty odůvodniti nemohou.

Čís. 6599.

Ve sporu podle Šu 35 ex. ř. nelze žalobci uložit, by složil jistotu.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1926, R I 1117/26.)

Ve sporu podle Šu 35 ex. ř. navrhl žalovaný vymáhající věřitel, by žalujícímu dlužníku bylo uloženo složit na soudě jistotu 65.000 Kč buď v hotovosti nebo v cenných papírech požívajících sirotčí jistoty. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. D ů v o d y: Ve sporu opozičním, v němž se strany žalované složena byla k soudu vkladní knížka S-ské záložny, na 65.000 znějící, jednak ku zajištění jednak ku případnému uspokojení, není zákonného dů-